Luku 6 Hyökkäys ulkoavaruudesta ”Voi taivas, hän on kuollut. Avaruusolio oli siepannut Anastasian mielen ja ruumiin.” Charlie alkaa puhua kellarissa. Rose puristaa yhä kirveen vartta. Kirves laskeutuu hänen sivulleen. Hän katsoo sisarensa poikaa säälivästi. Rose on hengenpelastaja. Charlie ihailee tädin urotekoa. Ja suree samalla tyttöystäväänsä. Hän uskoo oikean Anastasian olevan kaapattu ufo alukselle. On se mahdollista teoriassa Charlien mielikuvituksen mukaan. Rosen puhekyky on palautunut. Hän pystyy nyt puhumaan Charlielle pitkästä aikaa. Hän sanoo: ”Hän oli hirviö. Minä olin oikeassa. Tiesin sen heti ensimmäisen kerran Anastasian nähtyäni, ettei hän ollut ihminen.” Charlie uskoo tädin päättelyyn. Hän uskoo itsekin Anastasian olleen pelkkä olioiden jekku saada hänet surmattua helposti ja kätevästi. Charlie ja Rose kuvittelevat yhtä aikaa samaa asiaa. Sitä, että Anastasian kuolemaa voi seurata hyökkäys avaruusolioiden puolelta. Rose astuu Charlien eteen. He syleilevät toisiaan. Rose painaa päänsä Charlien rintaa vasten. Charlie on Rosea päätä pitempi. He toivovat vaaran olevan ohitse. Siinä he ovat silti pahasti erehtyneet. Ulkoa pihalta kuuluu ääniä. He näkevät avaruusaluksen valojen paistavan ikkunasta sisälle kellariin. Charlie ja Rose hätääntyvät. He tajuavat hyökkäyksen ulkoavaruudesta koittaneen. He syleilevät toisiaan entistä lujemmin. Kellarin ovi lennähtää jälleen auki. Sama tuttu aluksen valojen kajastus tulvii sisälle oviaukosta. Charlie ja Rose karjuvat yhtä kurkkua. He ovat voimattomia kymmenien ja kenties satojen muukalaisten armeijan edessä. Siitä huolimatta, heidän on taisteltava. He aikovat säilyä elossa. Vaikka nyt he ovatkin epävarmoja tilastaan.